

Koń

Zwierzę to ma swoje uprzywilejowane miejsce w mitologii i kulturze czasów starożytnych. Białe rumaki są symbolem bogini światła, a czarne – bogini nocy. Helios, bóg słońca, jest woźnicą białego, czterokonnego zaprzęgu. Symbol ten jest znany w symbolice sumeryjskiej, greckiej i rzymskiej. Natomiast chrześcijanie odnoszą go do zwycięskiego Zbawcy. Kapłani i naczelnicy plemion germańskich uważali końskie rzenie i parskanie za wyrocznię. W religii Hindusów koń jest symbolem bóstwa oraz całego świata. Wśród ludów starożytnych powszechna była wiara w moc chroniącą przed czarami, która znajduje się w końskich łbach. Tym można tłumaczyć umieszczanie ich na domach. Pismo Święte kilka razy mówi o koniu jako prawdziwym symbolu zwycięstwa. W niektórych miejscach Biblii zwierzę to przedstawiane jest jako symbol nieujarzmionej żądzy zmysłowej i dumnej, próżnej potęgi świata. Święty Janowi w Apokalipsie ukazuje czterech jeźdźców na koniach. Pierwszy z nich jedzie na białym koniu, jeździec ten to Chrystus, koń zaś oznacza zwiastuna Dobrej Nowiny, którą Zbawiciel zwycięża świat. Następnie ukazują się: symboliczna postać jeźdźca wojny na koniu barwy ognia, postać głodu – na czarnym i postać śmierci – na trupio bladym. Na grobach i przedmiotach w nich się znajdujących z okresu wczesnego chrześcijaństwa są liczne przedstawienia konia, który oznacza szybki bieg życia i zwycięskie dążenie do wiecznego celu.